

Το Βιβλίο του Δανιήλ - Εκατόν Ενενήντα Τρία

Η Αποκάλυψη των Εσχάτων Καιρών: Από τη Μοίρα της Ρωσίας έως την Επιστροφή του Τραμπ και τη Διαμόρφωση της Εικόνας του Θηρίου

Jeff Pippenger

2024-04-23

Στο εγγύς μέλλον η Ρωσία θα τερματίσει τον πόλεμο στην Ουκρανία με νίκη, και η νίκη αυτή θα αποδειχθεί ότι είναι η αρχή του τέλους για τον Πούτιν και τη Ρωσία. Καθώς ο Γκορμπατσόφ αναδιοργάνωσε (περεστρόικα) την αυτοκρατορία του και κατόπιν κατέφυγε στα Ηνωμένα Έθνη, έτσι και η πολιτική Ρωσία θα τεθεί υπό την εξουσία των Ηνωμένων Εθνών, ενώ η θρησκευτική Ρωσία θα τεθεί υπό τον έλεγχο του παπισμού. Ο Τραμπ θα εκλεγεί το 2024, και θα επικρατήσει επί των παγκοσμιοποιητών Δημοκρατικών και των δηλωμένων Ρεπουμπλικανών παγκοσμιοποιητών, και θα συνάψει συμμαχία με τους παγκοσμιοποιητές των Ηνωμένων Εθνών, με σκοπό την αντιμετώπιση των συνεπειών από την κατάρρευση του Πούτιν και της Ρωσίας. Έπειτα η πόρνη της Τύρου θα μεσολαβήσει υπέρ της Ρωσίας.

Στη Μάχη του Πανίου επαναλαμβάνεται η ιστορία της πρώτης από τις τρεις μάχες του εδαφίου σαράντα. Στην πρώτη μάχη, η οποία αναπαρίσταται από την κατάρρευση της Σοβιετικής Ένωσης το 1989, ο πρώτος από τους τελευταίους οκτώ προέδρους υπηρέτησε ως στρατός-αντιπρόσωπος του παπισμού. Εκείνος ο πρώτος πρόεδρος ήταν Ρεπουμπλικανός, υποδηλώνοντας ότι και ο τελευταίος θα είναι επίσης Ρεπουμπλικανός πρόεδρος. Ο πρώτος πρόεδρος ήταν γνωστός για τη ρητορική του σχετικά με το τείχος του σιδηρού παραπετάσματος, το οποίο, ως προφητικό ορόσημο, κατέπεσε όταν κατέπεσε το Τείχος του Βερολίνου στις 9 Νοεμβρίου 1989. Ο τελευταίος Ρεπουμπλικανός πρόεδρος θα είναι γνωστός για τη ρητορική του σχετικά με το τείχος στα νότια σύνορα των Ηνωμένων Πολιτειών, και το ορόσημο που θα σηματοδοτήσει τη μαρτυρία του Τραμπ περί οικοδομήσεως του τείχους θα είναι ο νόμος της Κυριακής, όπου το συμβολικό «τείχος του χωρισμού Εκκλησίας και Κράτους» απομακρύνεται.

Εκείνος ο πρώτος πρόεδρος ήταν πρώην αστέρας των μέσων ενημέρωσης, γνωστός για την οξυδέρκεια του λόγου του και την αίσθηση του χιούμορ του. Ο τελευταίος πρόεδρος είναι πρώην αστέρας των μέσων ενημέρωσης, γνωστός για την οξυδέρκεια του λόγου του και την αίσθηση του χιούμορ του. Το 1989 σηματοδότησε τη διάλυση της αυτοκρατορίας που ήταν γνωστή ως Σοβιετική Ένωση, και η τελευταία από τις τρεις μάχες του εδαφίου σαράντα αντιπροσωπεύει τη διάλυση της αυτοκρατορίας που είναι γνωστή ως Ρωσία.

Η Μάχη του Πανίου είναι η τρίτη και τελευταία μάχη του εδαφίου σαράντα, και προτυπώθηκε από την πρώτη μάχη. Όταν η πρώτη μάχη έληξε, ολόκληρος ο κόσμος αναγνώρισε ότι η μόνη υπερδύναμη στον κόσμο ήταν οι Ηνωμένες Πολιτείες. Εκείνη η παγκόσμια κυριαρχία θα επαναληφθεί κατά την ολοκλήρωση της τελευταίας μάχης, διότι εκεί, παρά τη συμμαχία που σχηματίστηκε μεταξύ του Αντιόχου Γ΄ και του Φιλίππου της Μακεδονίας, (των Ηνωμένων Πολιτειών και των Ηνωμένων Εθνών), οι Ηνωμένες Πολιτείες (ο ψευδοπροφήτης) θα εγκαθιδρυθούν ως ο υπέρτατος βασιλεύς των δέκα βασιλείων (ο δράκων—τα Ηνωμένα Έθνη.)

Οι τρεις μάχες του εδαφίου σαράντα φέρουν τη σφραγίδα της «Αληθείας», διότι η πρώτη αντιπροσωπεύει την τελευταία, και η μεσαία μάχη αντιπροσωπεύει την εξέγερση. Ο πρώτος και ο τελευταίος νικηφόρος πληρεξούσιος στρατός (οι Ηνωμένες Πολιτείες) υπερिσχύει, αλλά ο δεύτερος πληρεξούσιος στρατός ηττάται, και ο δεύτερος πληρεξούσιος στρατός είναι ο Ναζισμός, ένα παγκόσμιο σύμβολο εξέγερσης.

Οι τρεις πολιτικές εκστρατείες του Donald Trump φέρουν τη σφραγίδα της «Αλήθειας», διότι κερδίζει τις εκλογές κατά την πρώτη και την τελευταία εκστρατεία του, ενώ στη μεσαία εκστρατεία ηττάται μέσω του θηρίου της αθεΐας, το οποίο είναι η δύναμη του δράκοντος, για μία ακόμη φορά το σύμβολο της ανταρσίας που παριστάνεται από το δέκατο τρίτο γράμμα του εβραϊκού αλφαβήτου, το οποίο, όταν τεθεί μαζί με το πρώτο και το τελευταίο γράμμα, σχηματίζει την εβραϊκή λέξη «Αλήθεια».

Το δέκατο εδάφιο του ενδέκατου κεφαλαίου του Δανιήλ προσδιορίζει τον καιρό του τέλους στο 1989, και το δέκατο έκτο εδάφιο προσδιορίζει τον επικείμενο νόμο της Κυριακής. Τα εδάφια δέκα έως δεκαπέντε αντιπροσωπεύουν την κρυμμένη ιστορία του τεσσαρακοστού εδαφίου, το οποίο αποτελεί το τμήμα του βιβλίου του Δανιήλ που ήταν σφραγισμένο έως τις έσχατες ημέρες. Όταν τα εδάφια δέκα έως δεκαπέντε τοποθετηθούν (γραμμή επί γραμμής) μέσα στην κρυμμένη ιστορία του τεσσαρακοστού εδαφίου, το τμήμα του Δανιήλ που σχετίζεται με τις έσχατες ημέρες αποσφραγίζεται. Το τμήμα αυτό αποσφραγίζεται ακριβώς πριν κλείσει η δοκιμασία για τους τηρούντες το Σάββατο κατά τον επικείμενο νόμο της Κυριακής. Επομένως, αντιπροσωπεύει την τελική ή έβδομη σφραγίδα.

Και ὅτε ἤνοιξε τὴν ἑβδόμην σφραγίδα, ἐγένετο σιγή ἐν τῷ οὐρανῷ ὡς ἡμῶριον. Καὶ εἶδον τοὺς ἑπτὰ ἄγγελους οἵτινες ἴσταντο ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ· καὶ ἐδόθησαν εἰς αὐτοὺς ἑπτὰ σάλπιγγες. Καὶ ἄλλος ἄγγελος ἦλθε καὶ ἐστάθη ἐπὶ τοῦ θυσιαστηρίου, κρατῶν χρυσοῦν θυμιατήριον· καὶ ἐδόθη εἰς αὐτὸν πολὺ θυμίαμα, διὰ νὰ προσφέρῃ αὐτὸ μετὰ τῶν προσευχῶν πάντων τῶν ἁγίων ἐπὶ τὸ χρυσοῦν θυσιαστήριον τὸ ἐνώπιον τοῦ θρόνου. Καὶ ὁ καπνὸς τοῦ θυμιάματος, ὁ ὁποῖος ἀνέβαινε μετὰ τῶν προσευχῶν τῶν ἁγίων, ἀνέβη ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ ἐκ τῆς χειρὸς τοῦ ἀγγέλου. Καὶ ὁ ἄγγελος ἔλαβε τὸ θυμιατήριον, καὶ ἐγέμισεν αὐτὸ ἐκ τοῦ πυρὸς τοῦ θυσιαστηρίου, καὶ ἔρριπεν αὐτὸ εἰς τὴν γῆν· καὶ ἐγένοντο φωναί, καὶ βρονταί, καὶ ἀστραπαί, καὶ σεισμός. Καὶ οἱ ἑπτὰ ἄγγελοι, οἱ ἔχοντες τὰς ἑπτὰ σάλπιγγας, ἠτοιμάσθησαν διὰ νὰ σαλπίσουν. Ἀποκάλυψις 8:1–6.

Οι επτά ἄγγελοι με τις επτά σάλπιγγες αντιπροσωπεύουν την εκτελεστική κρίση η οποία αρχίζει με τον νόμο της Κυριακής στις Ηνωμένες Πολιτείες, και αντιπροσωπεύουν επίσης την εκτελεστική κρίση που αρχίζει όταν ο Μιχαήλ εγείρεται και η ανθρώπινη δοκιμασία λήγει. Κατά την πρώτη περίοδο, από τον νόμο της Κυριακής έως ότου ο Μιχαήλ εγερθεί, οι κρίσεις του Θεού είναι αναμεμιγμένες με έλεος, αλλά έπειτα οι επτά τελευταίες πληγές είναι οι κρίσεις του Θεού που δεν είναι αναμεμιγμένες με έλεος. Το άνοιγμα της έβδομης σφραγίδας είναι ο καιρός κατά τον οποίο οι εκτελεστικές κρίσεις προετοιμάζονται, όπως παριστάνεται από τους επτά ἀγγέλους.

Τα κεφάλαια δύο και εννέα του Δανιήλ προσδιορίζουν «τας προσευχάς των ἁγίων» ως προσευχή για την κατανόηση των γεγονότων που συνδέονται με το κρυφό ενύπνιο του Ναβουχοδονόσορος περί της εικόνας των θηρίων, και με τη μετάνοια και την εξομολόγηση που συνδέονται με τους

«επτά καιρούς» του εικοστού έκτου κεφαλαίου του Λευιτικού. Οι προσευχές που αναμιγνύονται με το θυμίαμα μέσα στο «χρυσούν θυμιατήριον» και ανήλθαν ενώπιον του Θεού, προσεύχονται από εκείνους που καλούνται να είναι μεταξύ των εκατόν τεσσαράκοντα τεσσάρων χιλιάδων, οι οποίοι τότε λαμβάνουν τη σφραγίδα του ζώντος Θεού, καθώς το πυρ από το θυσιαστήριο ρίπεται στη γη.

Στο ένατο κεφάλαιο του Ιεζεκιήλ, αυτοί οι ίδιοι άγιοι στενάζουν και κραυγάζουν εξαιτίας των βδελυγμάτων που διαπράττονται στη γη και στην εκκλησία, και καθώς εκφράζουν τη βαθιά τους συντριβή για την αμαρτία, ο άγγελος της σφράγισης θέτει σημείο επάνω στα μέτωπά τους. Όπως και στο όγδοο κεφάλαιο της Αποκάλυψης, οι κρίσεις που συμβολίζονται από τους εξολοθρευτικούς αγγέλους βρίσκονται εκεί στο παρασκήνιο, αναμένοντας την εντολή ότι η σφράγιση ολοκληρώθηκε.

«Με αλάθητη ακρίβεια, ο Άπειρος εξακολουθεί να τηρεί λογαριασμό με όλα τα έθνη. Ενώ το έλεός Του προσφέρεται με προσκλήσεις προς μετάνοια, αυτός ο λογαριασμός θα παραμένει ανοικτός· αλλά όταν τα ποσά φθάσουν σε ορισμένο ύψος, το οποίο ο Θεός έχει καθορίσει, αρχίζει η διακονία της οργής Του. Ο λογαριασμός κλείνει. Η θεία μακροθυμία παύει. Δεν υπάρχει πλέον ικεσία ελέους υπέρ αυτών.»

«Ο προφήτης, ατενίζοντας διαμέσου των αιώνων, είχε αυτήν την εποχή παρουσιασμένη ενώπιον της οράσεώς του. Τα έθνη της εποχής αυτής υπήρξαν αποδέκτες άνευ προηγουμένου ελέους. Οι εκλεκτότερες από τις ευλογίες του ουρανού τους έχουν δοθεί, αλλά αυξημένη υπερηφάνεια, πλεονεξία, ειδωλολατρία, περιφρόνηση προς τον Θεό και ταπεινή αχαριστία είναι γεγραμμένες εναντίον τους. Ταχέως κλείνουν τον λογαριασμό τους με τον Θεό.»

«Εκείνο όμως που με κάνει να τρέμω είναι το γεγονός ότι εκείνοι που είχαν το μεγαλύτερο φως και τα περισσότερα προνόμια έχουν μολυνθεί από την επικρατούσα ανομία. Επηρασμένοι από τους αδίκους που τους περιβάλλουν, πολλοί, ακόμη και από εκείνους που ομολογούν την αλήθεια, έχουν ψυχρανθεί και παρασύρονται από το ισχυρό ρεύμα του κακού. Η γενική περιφρόνηση που εκτοξεύεται εναντίον της αληθινής ευσέβειας και αγιότητας οδηγεί εκείνους που δεν συνδέονται στενά με τον Θεό να χάσουν τον σεβασμό τους προς τον νόμο Του. Αν ακολουθούσαν το φως και υπάκουαν στην αλήθεια από καρδιάς, αυτός ο άγιος νόμος θα τους φαινόταν ακόμη πολυτιμότερος, ακριβώς όταν καταφρονείται και παραμερίζεται κατ' αυτόν τον τρόπο. Καθώς η ασέβεια προς τον νόμο του Θεού γίνεται ολοένα και πιο έκδηλη, η διαχωριστική γραμμή ανάμεσα σε εκείνους που τον τηρούν και στον κόσμο γίνεται ολοένα και πιο ευδιάκριτη. Η αγάπη προς τα θεία προστάγματα αυξάνει στη μία τάξη, καθώς η περιφρόνηση προς αυτά αυξάνει στην άλλη.»

«Η κρίση πλησιάζει ταχέως. Τα ραγδαία αυξανόμενα στοιχεία δείχνουν ότι ο καιρός της επισκέψεως του Θεού έχει σχεδόν φθάσει. Μολονότι είναι απρόθυμος να τιμωρήσει, εντούτοις θα τιμωρήσει, και μάλιστα ταχέως. Εκείνοι που περπατούν στο φως θα διακρίνουν σημεία του επερχομένου κινδύνου· δεν πρέπει όμως να κάθονται ήσυχοι, με αμέριμνη αναμονή της καταστροφής, παρηγορώντας τους εαυτούς τους με την πεποίθηση ότι ο Θεός θα προφυλάξει τον λαό Του κατά την ημέρα της επισκέψεως. Κάθε άλλο. Πρέπει να συνειδητοποιήσουν ότι είναι καθήκον τους να εργάζονται επιμελώς για να σώσουν άλλους, αποβλέποντας με ισχυρή

πίστη προς τον Θεό για βοήθεια. «Πολύ ισχύει η δέησης του δικαίου, όταν ενεργείται θερμώς»».

Το προζύμι της ευσέβειας δεν έχει χάσει ολοκληρωτικά τη δύναμή του. Κατά τον καιρό που ο κίνδυνος και η κατάθλιψη της εκκλησίας είναι οι μεγαλύτεροι, η μικρή ομάδα εκείνων που στέκονται στο φως θα στενάζει και θα βοά εξαιτίας των βδελυγμάτων που διαπράττονται στη γη. Αλλά ιδιαιτέρως οι προσευχές τους θα ανέρχονται υπέρ της εκκλησίας, επειδή τα μέλη της πράττουν κατά τον τρόπο του κόσμου.

Οι θερμές προσευχές αυτών των πιστών ολίγων δεν θα είναι μάταιες. Όταν ο Κύριος εξέλθει ως εκδικητής, θα έλθει επίσης ως προστάτης όλων εκείνων που έχουν διαφυλάξει την πίστη στην καθαρότητά της και έχουν διατηρήσει τους εαυτούς τους αμόλυντους από τον κόσμο. Κατά τον καιρό αυτόν ο Θεός έχει υποσχεθεί να εκδικηθεί τους εκλεκτούς Του, οι οποίοι βοούν προς Αυτόν ημέρα και νύκτα, μολονότι μακροθυμεί ως προς αυτούς.

«Η εντολή είναι: “Πέρα μέσα από το μέσον της πόλεως, μέσα από το μέσον της Ιερουσαλήμ, και βάλε σημείο επάνω στα μέτωπα των ανδρών που στενάζουν και βοούν για όλα τα βδελύγματα που γίνονται στο μέσον αυτής.” Αυτοί που στενάζουν και βοούν είχαν προβάλλει τα λόγια της ζωής· είχαν ελέγξει, συμβουλεύσει και ικετεύσει. Μερικοί που είχαν ατιμάσει τον Θεό μετανόησαν και ταπείνωσαν την καρδιά τους ενώπιόν Του. Αλλά η δόξα του Κυρίου είχε αποχωρήσει από τον Ισραήλ· αν και πολλοί εξακολουθούσαν ακόμη τις μορφές της θρησκείας, η δύναμη και η παρουσία Του έλειπαν.» Testimonies, τόμος 5, 208–210.

Τα εδάφια δέκα έως δεκαπέντε αποσφραγίζουν την κεκρυμμένη ιστορία του εδαφίου σαράντα, και, πράττοντας τούτο, ταυτοχρόνως προσδιορίζουν ότι η σφράγιση των εκατόν σαράντα τεσσάρων χιλιάδων επιτελείται τώρα επάνω σε εκείνους που έχουν εκπληρώσει τις προϋποθέσεις των προσευχών που αντιπροσωπεύονται από τον Δανιήλ και τους τρεις αξίους στο δεύτερο κεφάλαιο, και από τον Δανιήλ στο ένατο κεφάλαιο. Η διάκριση μεταξύ των δύο προσευχών μπορεί να αναγνωριστεί ως προσευχή για κατανόηση των εξωτερικών γεγονότων της προφητείας (Δανιήλ 2), και ως προσευχή για να πραγματωθεί η εσωτερική εμπειρία της προφητείας (Δανιήλ 9). Μία άλλη διάκριση είναι ότι οι άγιοι, συλλογικά, επιζητούν να κατανοήσουν το δοκιμαστικό μήνυμα της εικόνας του θηρίου (Δανιήλ 2), αλλά πρέπει, ατομικά, να επιτελέσουν το έργο της πλήρους μετανοίας (Δανιήλ 9). Οι προσευχές τους πρέπει να τελούνται εντός του πλαισίου του Ιεζεκιήλ 9, διότι πρέπει να θλιβονται για τις αμαρτίες στη γη και στην εκκλησία.

«Κατά τον καιρό που η οργή Του θα εκπορευθεί με κρίσεις, αυτοί οι ταπεινοί, αφοσιωμένοι ακόλουθοι του Χριστού θα διακριθούν από τον υπόλοιπο κόσμο εξαιτίας της οδύνης της ψυχής τους, η οποία εκφράζεται με θρήνο και κλάμα, με ελέγχους και προειδοποιήσεις. Ενώ οι άλλοι προσπαθούν να σκεπάσουν με έναν μανδύα το υπάρχον κακό και να δικαιολογήσουν τη μεγάλη πονηρία που επικρατεί παντού, εκείνοι που έχουν ζήλο για την τιμή του Θεού και αγάπη για τις ψυχές δεν θα σιωπήσουν για να κερδίσουν την εύνοια κανενός. Οι δίκαιες ψυχές τους βασανίζονται ημέρα με την ημέρα από τα ανίερα έργα και τον λόγο των αδίκων. Είναι ανίσχυροι να ανακόψουν τον ορμητικό χείμαρρο της ανομίας, και γι' αυτό είναι γεμάτοι θλίψη και τρόμο. Πενθούν ενώπιον του Θεού, βλέποντας τη θρησκεία να καταφρονείται μέσα στα ίδια τα σπίτια εκείνων που έχουν λάβει μεγάλο φως. Θρηγούν και ταπεινώνουν τις ψυχές τους,

επειδή η υπερηφάνεια, η πλεονεξία, ο εγωισμός και η απάτη σχεδόν κάθε είδους βρίσκονται στην εκκλησία. Το Πνεύμα του Θεού, το οποίο ωθεί σε έλεγχο, καταπατείται, ενώ οι υπηρέτες του Σατανά θριαμβεύουν. Ο Θεός ατιμάζεται, η αλήθεια καθίσταται ανενέργητη.»

Η τάξη εκείνη που δεν αισθάνεται θλίψη για τη δική της πνευματική παρακμή, ούτε πενθεί για τις αμαρτίες των άλλων, θα αφηθεί χωρίς τη σφραγίδα του Θεού. Ο Κύριος αναθέτει στους αγγελιοφόρους Του, στους άνδρες που έχουν στα χέρια τους όπλα εξολόθρευσης: «Υπάγετε κατόπιν αυτού διαμέσου της πόλεως και πατάξτε· ας μη φείδεται ο οφθαλμός σας, μηδέ να σπλαγχνισθείτε· θανατώσατε ολοτελώς γέροντας και νέους, παρθένους και νήπια και γυναίκες· αλλά μη πλησιάσετε κανέναν άνθρωπο επάνω στον οποίο είναι το σημείο· και αρχίσατε από το αγιαστήριό Μου. Τότε άρχισαν από τους πρεσβυτέρους που ήσαν ενώπιον του οίκου.»

«Εδώ βλέπουμε ότι η εκκλησία — το αγιαστήριο του Κυρίου — ήταν η πρώτη που αισθάνθηκε το πλήγμα της οργής του Θεού. Οι πρεσβύτεροι, εκείνοι στους οποίους ο Θεός είχε δώσει μεγάλο φως και οι οποίοι είχαν σταθεί ως φύλακες των πνευματικών συμφερόντων του λαού, πρόδωσαν την εμπιστοσύνη που τους είχε ανατεθεί. Έλαβαν τη θέση ότι δεν χρειάζεται να αναμένουμε θαύματα και την εμφανή εκδήλωση της δύναμης του Θεού όπως στις προηγούμενες ημέρες. Οι καιροί έχουν αλλάξει. Αυτά τα λόγια ενισχύουν την απιστία τους, και λένουν: Ο Κύριος δεν θα πράξει καλό ούτε θα πράξει κακό. Είναι υπερβολικά ελεήμων για να επισκεφθεί τον λαό Του με κρίση. Έτσι, “Ειρήνη και ασφάλεια” είναι η κραυγή από ανθρώπους που δεν θα υψώσουν πλέον τη φωνή τους σαν σάλπιγγα για να δείξουν στον λαό του Θεού τις παραβάσεις τους και στον οίκο του Ιακώβ τις αμαρτίες του. Αυτοί οι άλαλοι κύνες που δεν ήθελαν να γανγίσουν είναι εκείνοι που υφίστανται τη δίκαιη εκδίκηση ενός προσβεβλημένου Θεού. Άνδρες, νεάνιδες και μικρά παιδιά όλοι χάνονται μαζί».

Testimonies, τόμος 5, 210, 211.

Τα εδάφια ένα και δύο του Δανιήλ ένδεκα αρχίζουν στον καιρό του τέλους, το 1989, όπως και το εδάφιο δέκα. Το εδάφιο δύο φέρει την ιστορία έως την πρώτη θητεία του Donald Trump, και κατόπιν αφήνει μία κεκρυμμένη ιστορία από εκείνον τον έκτο πλουσιότερο πρόεδρο έως την έβδομη βασιλεία (τα Ηνωμένα Έθνη), η οποία παριστάνεται από τον Μέγα Αλέξανδρο. Μεταξύ του Ξέρξη, του πλουσίου βασιλέως, στο εδάφιο δύο, και του Μεγάλου Αλεξάνδρου, υπήρξαν οκτώ Πέρσες βασιλείς. Η κεκρυμμένη ιστορία του εδαφίου δύο έως το εδάφιο τρία παριστάνει οκτώ βασιλείς. Έτσι, από τη λήξη της πρώτης θητείας του Trump έως την έβδομη βασιλεία της βιβλικής προφητείας, υπάρχει συνολικά αριθμός δέκα βασιλέων που εκτείνεται στην κεκρυμμένη ιστορία των εδαφίων δύο έως τρία του ενδεκάτου κεφαλαίου του Δανιήλ.

Ο αριθμός δέκα είναι σύμβολο δοκιμασίας, και η δοκιμασία που λαμβάνει χώρα μέσα σε αυτήν ακριβώς την ιστορία είναι ο σχηματισμός της εικόνας του θηρίου. Ο έκτος πλουσιότερος πρόεδρος ξεσηκώνει τους παγκοσμιοποιητές αρχίζοντας από την πρώτη του εκστρατεία το 2015, και με τον τρόπο αυτό σημειώνει την έναρξη μιας σύγκρουσης μεταξύ των δύο μαρτύρων της Αποκάλυψης κεφαλαίου ένδεκα και του δράκοντος-θηρίου της αθεΐας, η οποία δεν παύει μέχρι τον νόμο της Κυριακής των εδαφίων δεκαέξι και σαράντα ένα. Εντός αυτού του πολέμου ο Ντόναλντ Τραμπ ήταν ο πρώτος πρόεδρος που ξεσήκωσε τον δράκοντα και είναι επίσης ο τελευταίος. Ο Τραμπ είναι ο τελευταίος πρόεδρος του θηρίου της γης, και ο Τραμπ θα γίνει ο πρώτος ηγέτης του

εβδόμου βασιλείου. Πράττοντας έτσι, ο Τραμπ αντιπροσωπεύει τον πρώτο και τον τελευταίο από δέκα βασιλείς, και το δέκα αντιπροσωπεύει δοκιμασία.

Τα έτη 1776, 1789 και 1798 αντιπροσωπεύουν τρεις ιστορίες που θεμελιώνουν ότι ο όγδοος πρόεδρος είναι εκ των επτά. Το 1776 αντιπροσωπεύει τη δημοσίευση της Διακήρυξης της Ανεξαρτησίας και την ιστορία του Πρώτου και του Δευτέρου Ηπειρωτικού Συνεδρίου. Το 1789 αντιπροσωπεύει μία περίοδο της ιστορίας κατά την οποία συντάχθηκαν τα Άρθρα της Συνομοσπονδίας. Η περίοδος άρχισε το 1781 και ολοκληρώθηκε με τη δημοσίευση του Συντάγματος το 1789. Το 1798 αντιπροσωπεύει τη δημοσίευση των Νόμων περί Αλλοδαπών και Στάσεως και την έναρξη του θηρίου της γης ως της έκτης βασιλείας της βιβλικής προφητείας.

Τα Ηπειρωτικά Συνέδρια διαιρούνται σε δύο προφητικές περιόδους: το πρώτο συνέδριο και το τελευταίο συνέδριο. Το Πρώτο Ηπειρωτικό Συνέδριο είχε δύο προέδρους, και ο Peyton Randolph ήταν ο πρώτος πρόεδρος. Το Δεύτερο Ηπειρωτικό Συνέδριο είχε έξι προέδρους. Ο Peyton Randolph ήταν ο πρώτος πρόεδρος τόσο του Πρώτου όσο και του Δευτέρου Ηπειρωτικού Συνεδρίου. Υπήρξαν συνολικά οκτώ προεδρίες κατά την ιστορία του Πρώτου και του Δευτέρου Ηπειρωτικού Συνεδρίου. Ο Peyton Randolph ήταν ο πρώτος πρόεδρος τόσο του Πρώτου όσο και του Δευτέρου Ηπειρωτικού Συνεδρίου, μιας προφητικής περιόδου κατά την οποία υπήρξαν οκτώ προεδρίες, αλλά ο πρώτος πρόεδρος εκάστης των δύο περιόδων ήταν το ίδιο πρόσωπο. Επομένως, αν και υπήρξαν οκτώ προεδρικές θητείες, στην πραγματικότητα υπήρξαν μόνο επτά πρόεδροι. Ο πρώτος πρόεδρος ήταν δις ο πρώτος πρόεδρος επτά προσώπων που υπήρξαν πρόεδροι, και επομένως ο Randolph αντιπροσωπεύει τον όγδοο, ο οποίος ήταν εκ των επτά, και επί δύο μαρτύρων προτυπώνει τον πρώτο πραγματικό πρόεδρο, ο οποίος ήταν ο George Washington.

Η Ουάσινγκτον αντιπροσωπεύεται από τον Ράντολφ, και επομένως ο Ράντολφ, ως σύμβολο της Ουάσινγκτον, μεταφέρει τόσο τα προφητικά χαρακτηριστικά του Ράντολφ ως πρώτου προέδρου, όσο και το ότι ο Ράντολφ ήταν ο όγδοος, ο οποίος ήταν εκ των επτά. Έτσι, ο Τζορτζ Ουάσινγκτον, ως ο πρώτος πρόεδρος και ο πρώτος Αρχιστράτηγος, ήταν επίσης προφητικώς ο όγδοος, και ήταν εκ των επτά, και ο Τραμπ, ως ο τελευταίος πρόεδρος, θα είναι επίσης ο όγδοος, δηλαδή εκ των επτά.

Ο δεύτερος πρόεδρος του Δευτέρου Ηπειρωτικού Κογκρέσου ήταν ο John Hancock. Το Δεύτερο Ηπειρωτικό Κογκρέσο έληξε το 1781. Από το 1781 έως το 1789, προσδιορίζεται η ιστορία των Άρθρων της Συνομοσπονδίας. Η περίοδος αυτή συμβολίζεται από τη χρονολογία 1789, με τη δημοσίευση του Συντάγματος. Κατά την περίοδο εκείνη υπήρξαν επίσης οκτώ πρόεδροι. Τα Άρθρα της Συνομοσπονδίας αντιπροσώπευαν το πρώτο Σύνταγμα, αλλά η αδυναμία των Άρθρων της Συνομοσπονδίας οδήγησε στην αντικατάστασή τους και στην επικύρωση από δεκατρείς αποικίες του Συντάγματος το 1789.

Κατά την περίοδο εκείνη, οι οκτώ πρόεδροι αποτελούνταν από επτά προέδρους οι οποίοι δεν ήταν πρόεδροι στην ιστορία της περιόδου που αντιπροσωπευόταν από τα δύο προηγούμενα Ηπειρωτικά Κογκρέσα, και από έναν ο οποίος ήταν πρόεδρος σε εκείνη την πρώτη προφητική περίοδο. Ο John Hancock υπηρέτησε τόσο στο δεύτερο Ηπειρωτικό Κογκρέσο όσο και στην περίοδο που αντιπροσωπευόταν από τα Άρθρα της Συνομοσπονδίας. Σε προφητικό επίπεδο, υπήρχαν μόνο επτά

άνδρες που ήταν πρόεδροι κατά τη διάρκεια των δύο Ηπειρωτικών Κογκρέσων· έτσι, προφητικά, ο John Hancock ήταν ένας από τους οκτώ στην περίοδο των Άρθρων της Συνομοσπονδίας, αλλά ήταν επίσης ένας από τους επτά άνδρες της προηγούμενης περιόδου. Ήταν, επομένως, ο όγδοος, ο οποίος ήταν εκ των επτά.

Η δεύτερη προφητική περίοδος, η οποία αντιπροσωπεύεται από τα έτη 1781 έως 1789, όπως και η πρώτη περίοδος, είχε έναν πρόεδρο (Hancock) ο οποίος ήταν ο όγδοος και εκ των επτά, όπως ήταν ο Randolph κατά την πρώτη προφητική περίοδο που αντιπροσωπεύεται από το 1776.

Και στις δύο περιόδους των οκτώ προέδρων, παριστάνεται το αίνιγμα τού ότι ο όγδοος είναι εκ των επτά. Οι δύο εκείνες περιόδοι παρέχουν μαρτυρία ότι και ο πρώτος γνήσιος πρόεδρος (Washington) είχε επίσης το προφητικό αίνιγμα συνδεδεμένο με τον συμβολισμό του, διά της τυπολογικής του απεικόνιστος από τον Randolph. Αυτοί οι τρεις μάρτυρες αναφέρονται στον Trump. Ο Trump, όπως παριστάνεται στα εδάφια ένα και δύο του ενδεκάτου κεφαλαίου, απεικονίζεται μόνον διά της πρώτης του θητείας, η οποία έληξε όταν η δεύτερη εκλογή εκλάπη από το θηρίο εκ της αβύσσου.

Η ιστορία που εκπλήρωσε εκείνα τα εδάφια περιλαμβάνει μια κρυμμένη ιστορία μεταξύ εκείνου του σημείου του πλουσιωτάτου βασιλέως (Ξέρξη) και της εισαγωγής του Μεγάλου Αλεξάνδρου, η οποία αντιπροσωπεύει τον νόμο της Κυριακής, όταν οι δέκα βασιλείς καθίστανται για λίγο το έβδομο βασίλειο. Μεταξύ του πλουσίου βασιλέως και των δέκα βασιλέων που συμφωνούν να δώσουν το έβδομο βασίλειό τους στον παπισμό, υπήρξαν οκτώ βασιλείς. Εκείνοι οι οκτώ βασιλείς, που αποτελούν την κρυμμένη ιστορία από το εδάφιο δύο έως το εδάφιο τρία, βρίσκουν δύο μάρτυρες οκτώ προέδρων στην ιστορία των ετών 1776, 1789 και 1798.

Αυτή η ιστορία φέρει τον συμβολισμό είκοσι δύο ετών, προσδιορίζοντάς την ως ιστορία της σφράγισης των εκατόν σαράντα τεσσάρων χιλιάδων, όταν η Θεότητα ενώνεται με την ανθρωπότητα. Φέρει επίσης τη μαρτυρία της «Αληθείας», διότι η αρχή σηματοδοτεί την ανεξαρτησία και το τέλος σηματοδοτεί την αφαίρεση της ανεξαρτησίας, ενώ δεκατρία έτη μετά το 1776, δεκατρείς αποικίες επικύρωσαν το Σύνταγμα. Προσδιορίζει επίσης δύο περιόδους οκτώ βασιλέων (προέδρων), οι οποίες αμφοτέρως περιέχουν το αίνιγμα ότι ο όγδοος είναι εκ των επτά.

Ο Τραμπ ως ο έκτος πρόεδρος το 2016, και ως ο τελευταίος ηγέτης του έκτου βασιλείου, αντιπροσωπεύει επίσης τον πρώτο και τον τελευταίο από δέκα διαδοχικούς βασιλείς. Ο αριθμός δέκα προσδιορίζει τη διαδικασία της δοκιμασίας αυτής της ιστορίας, και η δοκιμασία που προηγείται και ολοκληρώνεται στον νόμο της Κυριακής είναι ο σχηματισμός της εικόνας του θηρίου. Η εικόνα του ονείρου του θηρίου του Ναβουχοδονόσορ αντιπροσωπεύει οκτώ βασίλεια, και με το να το πράττει αυτό, παρέχει τη μαρτυρία ότι η δοκιμασία της εικόνας του θηρίου αντιπροσωπεύεται από τον αριθμό «οκτώ».

Στην ιστορία της δοκιμασίας της γραμμής των Μακκαβαίων, που αντιπροσωπεύει τη γραμμή του κέρατος του αποστάτου Προτεσταντισμού και τη γραμμή του κέρατος του αποστάτου Ρεπουμπλικανισμού, τα οποία αντιπροσωπεύονται από τον Αντίοχο Γ', οι γραμμές και τα κέρατα ενώνονται σε ένα κέρασ, το οποίο είναι εικόνα του παπισμού. Στην ίδια ιστορία, η εικόνα του Θεού αναπαράγεται πλήρως και μόνιμα σε εκείνους που αντιπροσωπεύονται ως οι εκατόν σαράντα

τέσσερις χιλιάδες.

Η κρυμμένη ιστορία του τεσσαρακοστού εδαφίου αποσφραγίζεται μέσα στην κρυμμένη ιστορία από το δεύτερο έως το τρίτο εδάφιο, και στην ιστορία των εδαφίων δέκα έως δεκαπέντε. Όταν ο Τραμπ γίνει ο όγδοος πρόεδρος, ο οποίος είναι εκ των επτά, κατά την ορκωμοσία του στις 20 Ιανουαρίου 2025, οι οκτώ βασιλείς μεταξύ του Ξέρξη και του Μεγάλου Αλεξάνδρου σηματοδοτούν την έλευση του σχηματισμού της εικόνας του θηρίου, και ο Τραμπ αντιπροσωπεύει τον πρώτο και τον τελευταίο από τους δέκα διαδοχικούς βασιλείς.

Θα συνεχίσουμε αυτή τη μελέτη στο επόμενο άρθρο.

Και είδα στο δεξί χέρι Εκείνου που εκάθητο επάνω στον θρόνο ένα βιβλίο γραμμένο μέσα και από την πίσω πλευρά, σφραγισμένο με επτά σφραγίδες. Και είδα έναν ισχυρό άγγελο να κηρύττει με δυνατή φωνή: Ποιος είναι άξιος να ανοίξει το βιβλίο και να λύσει τις σφραγίδες του; Και κανείς στον ουρανό, ούτε επάνω στη γη, ούτε κάτω από τη γη, δεν μπορούσε να ανοίξει το βιβλίο ούτε να το αντικρίσει. Και έκλαψα πολύ, επειδή δεν βρέθηκε κανείς άξιος να ανοίξει και να διαβάσει το βιβλίο, ούτε να το αντικρίσει. Και ένας από τους πρεσβυτέρους μου λέγει: Μη κλαις· ιδού, ο Λέων από τη φυλή του Ιούδα, η Ρίζα του Δαβίδ, ενίκησε, ώστε να ανοίξει το βιβλίο και να λύσει τις επτά σφραγίδες του. Και είδα, και ιδού, στο μέσον του θρόνου και των τεσσάρων ζώων, και στο μέσον των πρεσβυτέρων, στεκόταν ένα Αρνίο σαν να είχε σφαγεί, έχοντας επτά κέρατα και επτά οφθαλμούς, οι οποίοι είναι τα επτά Πνεύματα του Θεού, αποστελλόμενα σε ολόκληρη τη γη. Και ήλθε και έλαβε το βιβλίο από το δεξί χέρι Εκείνου που εκάθητο επάνω στον θρόνο. Και όταν έλαβε το βιβλίο, τα τέσσερα ζώα και οι είκοσι τέσσερις πρεσβύτεροι έπεσαν ενώπιον του Αρνίου, έχοντας ο καθένας κιθάρες και χρυσές φιάλες γεμάτες θυμιάματα, που είναι οι προσευχές των αγίων. Και έψαλαν νέα ωδή, λέγοντας: Άξιος είσαι να λάβεις το βιβλίο και να ανοίξεις τις σφραγίδες του· διότι εσφάγης και μας εξαγόρασες για τον Θεό με το αίμα σου από κάθε φυλή και γλώσσα και λαό και έθνος· και μας έκανες στον Θεό μας βασιλείς και ιερείς, και θα βασιλεύσουμε επάνω στη γη. Αποκάλυψη 5:1–10.